

Landgoed Het Stroot Rijksmonument.

Het gezin Van Heek van landgoed Het Stroot, ten westen van Enschede, is de oorlog heelhuids doorgekomen. De voedselsamenstelling was dan wel eenzijdig, maar men behoefde geen honger te lijden. De vier dochters werden volgestopt met room, boter en melk van de boerderij ernaast.

Om bij het eventuele sneuvelen van ruiten te voorkomen dat er glasscherven naar binnen zouden vallen, was er een raster van plakband op geplakt. Daar zijn nog foto's van bewaard.

Gedurende de oorlog (1940-1945) zijn – steeds voor korte tijd – onderduikers op zolder ondergebracht onder het dakbeschot. Dit gegeven kwam pas omstreeks 2010 aan het licht toen er een kleine schuilplaats werd aangetroffen. Bij die onderduikers ging het om jongemannen die te werk waren gesteld voor de Arbeitseinsatz.

Niemand sprak hierover, en zelfs de dochters wisten dus van niets. De oudste van hen, Christine (1923-2015), was voor niets en niemand bang en heeft veel moedig koerierswerk verricht.

Toen er op een gegeven moment geen brandstof meer was, ging de familie op winterse dagen rond het haardvuurtje in de bibliotheek zitten - een sfeervol vertrek met eikenhouten lambriseringen. Het was betrekkelijk klein, waardoor het gemakkelijk warm te stoken was.

Na de Slag om Arnhem in september 1944 trok de bezetter zich steeds verder terug naar het Oosten. Onder hen bevond zich de Duitse generaal Johannes Blaskowitz. Aanvankelijk nam deze zijn intrek in Villa Buitenzorg tussen Warnsveld en Vorden, maar toen dit huis in maart 1945 volledig met de grond gelijk was gemaakt door bommenwerpers van de geallieerden (Blaskowitz was toen net afwezig), moest hij naar een ander onderkomen uitzien. Hij koos voor Het Stroot .

Rondom de villa verschenen wachthuisjes. Mevrouw Van Heek-van Hoorn en haar dochters werden gesommeerd naar elders te vertrekken. Dat werd boerderij 'n Plas op de Hof te Boekelo. De eigenaar van Het Stroot, de textielabrikant A.H. van Heek (directeur van Rigtersbleek), was al eerder ondergedoken - steeds weer op een andere plaats, om niet opgepakt te worden en uiteindelijk worden afgevoerd naar Kamp Vught. Twee maanden later volgde de bevrijding. Aldus Marlies Enklaar, dochter van Mechteld Enklaar-van Heek, (mei 2019)